

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 29. Peccatori nec sacra loca procunt; ejusdem varia pericula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XXVII.

Peccator est brevioris vitæ.

Impius, antequam dies ejus impleantur, peribit. Job. 15. 32. Et c. 22. 16. iniqui sublati sunt ante tempus suum.

Quomodo facti sunt in desolationem; subito defecerunt; perierunt propter iniquitatem suam. Pf. 72. 19. Morde subitaneâ Pharao, Israelitæ cupientes carnes, terrâ promissâ detrahentes. Ipsa vitia mortem accelerant gulâ, libidine, maledictiâ ab inimicis, curâ ambitionis. Segneri l. 1. die Cin.

Anni impiorum breviabuntur. Prov. 10. 27. Nolite fidere: licet enim mortem videatis insidentem equo strigoso, pallido, macilentio, ut Joannes vidit Apoc. 6. 8. armata tamen venit calcaribus; quibus sonipedem suum ad velocissimum cursum stimulat. *Stimulus mortis peccatum.* 1. Cor. 15. 56.

Non sit bonum impio, nec prolongentur dies ejus; sed quasi umbra transiant, qui non timeant faciem Domini, Eccl. 8. 13. Quod ait, non prolongabit diem in umbra, ita intellige: peccator diu non erit in vita: quia videlicet totum tempus vitæ suæ, quantumvis longum sit, non reputabit esse umbram; sed sollicito studio sibi comparare studuit, quæ fluxa, & temporaria, sunt; tanquam essent perpetuo duratura. Olympiodorus hic.

Ecce ego adjiciam super dies tuos quindecim annos. II. 38. 5. Sicut Deus Ezechie ob pietatem adjecit quindecim annos vitæ; ita eodem impijs regibus dempsit, & demit. Itâ Anastasius Imp. ait Zonaras, vidit virum terribilem cum libro, qui ei dicebat: ecce ob perveritatem fidei tuæ, annos quatuordecim vitæ deleo. Cumque oraculo didicisset, sibi igne pereundum; cisternam multis meatibus in palatio aperuit; ut eâ ignem, si ingrueret, restingeret. Sed frustra: nam igne coelesti, putâ fulmine, est ictus. Cornelius hic.

§. XXVIII.

Dubium magnum, an peccator recepturus sit gratiam.

Dimisit corvum - & non revertatur. Gen. 8. 7. Corvus avis tenebrosa, imago peccatoris, uti Tertull. August. Ambros. Clem. Alexandrinus. Multi peccatores non revertuntur ad arcam quomodocunque invitati. Incertô Auth.

Corvus dimissus, & non reversus, figuram peccatoris tenet ad regnum Dei non revertentis. V. Beda hic.

Mulier quid ploras? quia tulerunt Dominum meum, & nescio, ubi posuerunt eum. Joan. 20. 13. Cum Deus nobis per peccatum aufertur, summè timendum: eò quòd ignoremus, an non æternum ablati sit. Hæc in Magdalena justî planctûs causa: non solum, quòd ablati sit; sed quòd ignoret, ubi positus? an eum sit receptura? Divini spiritûs mores hi sunt. Joan. 3. 8. *Spiritus, ubi vult,*

spirat, sed nescis, unde venit, aut quò vadit. Nescis, unde veniat? an ab austro amoris? an Aquilone odij? an misericordiam, an justitiam, tibi præstiturus. Nescis & quò vadat? an ad tam parvam viciniam, ut reversurus sit? an tam longè à te recedat, nunquam ad te denuò reversurus? sapientissimè monet Gregor. Naz. or. in S. baptisma, perpendens resuscitatum Lazarum: cave, nè rursus emoriaris, funibusque peccatorum constringaris: incertum est enim, an rursus ad vitam excitandus sis. q. d. cave, iterum peccatis vitalem spiritum Christi abigere: incertum est enim, an in te rediturus sit per sanctam cogitationem; forsitan in æternum te derelinquet. Ponite vobis ob oculos fallax illud consilium, quòd nixus Samson, miserè in manus hostium devenit. Judic. 16. 20. qui, Dalilæ lenocinijs captus, in ejus gremio, à somno, & laqueis, securè semel, & bis, & ter se dedit; & toties incubante criminibus suis spiritu, à somno, & laqueis, se facile expediebat. Factum tandem est; quòd dum iterum fallaci gremio se dormiturus comitteret, ejus crines abraderentur. Tunc inimicorum clangore excitatus à somno confurgens dicebat in animo suo: *egrediar, sicut ante feci, & me excutiam; nesciens, quòd recessisset ab eo Dominus.* O communis hominum perditio! eò, quòd aliquoties se à laqueis mortis liberaverint, dante Dominò; non dubitant iterum illaqueari: nescientes, quòd Dominus recesserit; & an velit iterum reverti. Baizat. 1. l. 5. c. 2. §. 3.

§. XXIX.

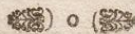
Peccatori nec sacra loca profunt; ejusdem varia pericula.

ET arca Dei capta est. 1. Reg. 4. 11. Arcâ spoliati sunt: ut intelligant peccatores, nullum sibi fore, etiam in sacris locis, contra Dei iram, munimen. Jer. 12. 7. *reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam.* Levit. 10. 2. Nadab, & Abiu, in sacris locis multantur. Num. 16. 31. Chore, cum seditiosis, ante tabernaculum igne perit. 1. Reg. 4. 18. Heli Sacerdos in loco sancto fractis cervicibus expirat. 1. Reg. 6. 19. Bethsamitæ in conspectu arcæ damnantur. Mendoza in 1. Reg. 4. 11.

O quàm horreret homo serpentem habere in ventre! & certè periculosius est, unum peccatum in corde, quàm mille serpentes in corpore. S. Bonaventura l. 4. D. 3. Quadr.

Qui diu malè vivendo, usque ad extremum vitæ sine poenitentia perseverant; tales duodecim pericula dignò Dei judicio, incurrunt: ex quibus difficillimum, & quasi impossibile, est, animam evadere cum salute. S. Bernardinus t. 1.

l. 13.

§. XXX.